यत्र तु—

'यत्रोन्मदानां प्रमदाजनानामभ्रंलिहः शोणमणीमयूखः ।
संध्याभ्रमं प्राप्नुवतामकाण्डेऽप्यनङ्गनेपथ्यविधिं विधत्ते ॥'

इत्यादौ रसादीनां नगरीवृत्तान्तादिवस्तुमात्रेऽङ्गत्वम्, तत्र तेषामतात्पर्यविषयत्वेऽपि तैरेव गुणीभूतैः काव्यव्यवहारः । तदुक्तमस्मत्सगोत्रकविपण्डितमुख्यश्रीचण्डीदासपादैः—'वाक्यार्थस्याखण्डबुद्धिवेद्यतया तन्मयीभावेनास्वाददशायां गुणप्रधानभावावभासस्तावन्नानुभूयते, कालान्तरे तु प्रकरणादिपर्यालोचनया भवन्नप्यसौ न काव्यव्यपदेशं व्याहन्तुमीशः, तस्यास्वादमात्रायत्तत्वात्' इति ।

केचिच्चित्राख्यं तृतीयं काव्यभेदमिच्छन्ति । तदाहुः—

'शब्दचित्रं वाच्यचित्रमव्यङ्ग्यं त्ववरं स्मृतम् ।'

दीति । रसादौ यत्तात्पर्यं तस्य पर्यालोचनया अनुसंधानेन ॥ नन्वेवं यत्र रसादीनामन्यतमतात्पर्यविषयत्वेन प्रधानत्वं तत्रैव काव्यव्यवहार इति फलितम् । एवं च ध्वनित्वासंकीर्णं गुणीभूतव्यङ्ग्यं क्वापि नास्तीति कुतस्तस्य काव्यविभाजकत्वमत आह—**यत्र त्विति** । यत्र नगर्यां **शोण**मणी पद्मरागः **अनङ्गनेपथ्य**विधिं सुरतोपयुक्तवेषरचनां **विधत्ते** संपादयति ॥ **तेषां** रसादीनामतात्पर्यविषयत्वेऽपि तात्पर्यविषयत्वेनाप्रधानत्वेऽपि **तैरेव** रसादिभिरेव काव्यव्यवहार इति । तथा च यत्रोभयसंकरस्तत्र व्यवहारसंदेहे तथा निरूपितम् । यत्र तूभयसंकरो नास्ति तत्र रसादीनामन्यतमस्य संबन्धमात्रेणैव काव्यव्यवहारः, न तु प्रधानत्वेऽपीति भावः । **वाक्यार्थस्य** पदार्थसमूहस्य । **अखण्डबुद्धिवेद्यतया** एकबुद्धिग्राह्यतया । नन्वनेकपदार्थानां कथमेकबुद्धिग्राह्यत्वनियम इत्यत आह—**तन्मयीभावेनेति** । अखण्डबुद्धिस्वरूपीभावेन । **कालान्तरे** आस्वादविनाशदशायाम् । **असौ** गुणप्रधानभावावभासः । **तस्य** काव्यव्यपदेशस्य । तथा चोक्तस्थले वाक्यस्य रसादितात्पर्यकत्वाभावेऽपि प्रासङ्गिकरसादिव्यञ्जकत्वेनापि काव्यत्वमक्षतमेवेति भावः ॥ काव्यप्रकाशादिकारमतं दूषयति—**केचिदिति** । **व्यङ्ग्याभाव इति** । 'विव-

---

1. **शोणेति** । अत्र शास्त्रसिद्धमपि कर्तुरेकवचनं किमप्यरुचिबीजं सहृदयहृदयेष्वङ्कुरयतीति त एवात्र प्रमाणम् । एवं चात्र 'शोणमणिप्रकाशः' इति पठनीयम् । अथवा 'यत्रोन्मदानां प्रमदाजनानामभ्रंलिहा विद्रुमवेश्मभासः । संध्याभ्रमं प्राप्नुवतामकाले-

---

१. ग-पुस्तके तु 'तदुक्तम्—' इत्यादेः '—पादैः' इत्यन्तस्य स्थाने 'यच्च केचिदाहुः' इति पाठो वर्तते. २. अतोऽग्रे 'तदतीव हृदयंगमम् । तथापि यथा सर्वेषां रसानां चमत्कारसत्त्वेनाद्भुतानतिरेकोऽपि मुनिवचनानुरोधेन बहुभेदत्वं तथा काव्यस्यापि ध्वनिगुणीभूतव्यङ्ग्यत्वेन द्विधा व्यपदेशः प्राचीनानाम्' इत्यधिकं ग-पुस्तके. ३. 'अपि' इत्यधिकं ग-पुस्तके. ४. 'काव्य' इति नास्ति ग-पुस्तके. ५. 'तथाहि' ग. ६. इतोऽग्रे 'तेषां रसादीनाम्' इत्यधिकं पुस्तकद्वये.